

Mia e Moozie

Unha historia de bondade

Por Shweta Bala

Ilustrado por Sahana Bala

Nunha cidade grande vivía unha nena chamada Mia. A Mia encantáballe tocar, bailar e cantar. A toda a veciñanza gustáballe Mia pola súa actitude alegre cara á xente. Mia saudaba á xente con alegría e eles a saúdaban de volta cun sorriso na cara.

Un día, Mia paseaba polo parque cunha cunca de plástico con auga e unha bolsa de patacas fritas nas mans. Unha vez que rematou, tirounas ao chan en lugar de nun colector de reciclaxe. Unha das amigas de Mia, Emily, viu as súas accións e quedou moi sorprendida ao ver a súa camada.

Ela achegouse a Mia e preguntoulle: "Por que tiraches o lixo na herba?"

Mia respondeu: "Non había un lixo preto, así que tirei alí".

"Aínda non deberías facelo, Mia. É malo para o medio ambiente". dixo Emily.

"Foron só dous anacos de lixo". comentou Mia.

"Farías iso na túa casa? Deixar dous anacos de lixo?"

Pénsao, Mia, sei que pronto tomarás a decisión correcta.

Emily comezou a camiñar de volta á súa casa e Mia comezou a pensar no que estaba facendo.

Aquela noite, Mia tivo o soño máis raro que tivese nunca. No seu soño, Mia foi abordada por unha vaca chamada Moozie.

Moozie presentouse: "Ola Mia! Son Moozie. Non sexas medo! Necesito falar contigo do que pasou no parque".

Mia preguntou: "Por que un pequeno anaco de lixo é tan preocupante?"

"O que fixeches é malo para o medio ambiente. Veña comigo e nós irán a diferentes lugares e verán como se senten co lixo".

Mia aceptou e comezaron a camiñar por unha pista.

Cando estaban camiñando polo bosque, Mia viu un cisne que falaba nadando nunha lagoa.

Mia preguntoulle: "Que lle pasa a Sra Swan?"

O cisne respondeu: "Hai tanto lixo no estanque onde como e nado. Moitos de nós quedamos con fame por culpa do lixo. Gustaríame moito que a xente deixe de tirar lixo e empece a axudar ao medio ambiente.

Moitas criaturas estarían vivas e felices en comparación con agora".

Mia estaba moi triste ao ver o pobre cisne e escoitar o seu triste conto.

Axiña, Moozie e Mia paseáronse polo bosque, onde levaba o camiño eles, e viu unha árbore moi débil con pólas finas colgando dela. Mia preguntoulle á árbore: "Por que estás tan triste, Sr.Tree?"

A árbore respondeu: "Moitos de nós deixamos de producir froitos por todo o lixo que nos impide obter nutrientes. Moitos de nós estamos a estar enfermos e débiles. Pronto imos desaparecer para sempre se este hábito de lixo continúa. Facemos moito polos humanos. Dámoslles parques nacionais onde poden ver unha natureza increíble. Dámoslles aire para respirar, madeira para as súas casas e un lugar para os animais e as aves, e aínda así seguen facendonos dano".

A Mia desconxouse o corazón ao ver que a pobre árbore sufría tanto.

Despois de calmar a árbore o mellor que puido, Mia e Moozie viron un paxaro simpático, saloucando na póla dunha árbore.

Mia chamou: "Que é o paxaro? Por que estás a chorar?"

O paxaro respondeu: "Estaba buscando comida cando vin algo no chan. Pensei que era un alimento que podía alimentar aos meus pitos. Resultou ser lixo e agora os meus pequenos están enfermos. Isto é todo por mor dos humanos que tiran lixo. Por que os humanos teñen que tirar o lixo ao chan en lugar de botalo nun colector de reciclaxe?"

Mia estaba tan sorprendida que comezou a chorar ao ver todo o dano do que formaba parte. Ela entendeu que se ela e outros continúan con este comportamento horrible, o medio ambiente será destruído. Ela deuse conta de que estaba facendo isto sen sequera decatarse!

Mia exclamou a Moozie: "Agora entendo o que fixen mal. Debería tratar a Terra como a miña casa. Grazas Moozie por mostrarme e facerme notar".

Moozie respondeu: "Alégrome de que entendas o que estou intentando dicir. Lembra ser amable e preservar o medio ambiente!"

Cando soou a alarma, Mia espertou máis brillante e feliz porque sabía como facer da Terra un lugar mellor. Mia comezou un club de medio ambiente e compartiu os seus coñecementos sobre a preservación do medio ambiente. Cando mirou para o ceo, Mia viu a Moozie sorrirlle.

O Fin

Sobre os creadores de Mia e Moozie:

Shweta Bala tiña 10 anos en 2020 cando escribiu "Mia and Moozie" e unha alumna de 5º grao nunha escola en liña - Laurel Springs School.

Sahana Bala, a irmá de Shweta, ilustrou a historia cando tiña 15 anos e era alumna de noveno grao na Lynbrook High School de San Jose, California.

Os seus traballos de bondade para Moozie e Children's Kindness Network son:

Historias:

- Mia e Moozie
- A maxia da bondade de Moozie
- Palabras positivas de Moozie
- Moozie e o circo

Poema:

- Poema Moozie

Crebacabezas:

- Busca de palabras Moozie
- Descifra as palabras

Carteis (creados cedo durante a pandemia de Covid):

- Moozie di que use unha máscara
- Moozie lava as mans

Moozie e Rainbow en Nevergreen City

por Colin Barca

Todos os direitos reservados

Publicado por Children's Kindness Network

www.moozie.org

Moozie e Rainbow en Nevergreen City

Por Colin Barca

Moozie a vaca é tan amable como pode ser. Ningunha outra criatura é máis amable ca ela. Ela xogou suavemente con Rainbow o becerro unha mañá cando chegou o correo. O granxeiro Ted foi a comprobalo.

"Moozie, hai algo para ti!" O granxeiro Ted chamou dende a caixa de correo. Ao sonar o seu nome, Moozie correu cara ao granxeiro Ted, coidando de non pisar nada. O granxeiro Ted entregoulle un sobre.

O papel dentro dicía:

Querido Moozie,

Chámome Talía e necesito a túa axuda! Por favor, veña a 154 Attle Road en Nevergreen City.

Atentamente,

Talía

"Hmmm ... Pregúntome que está mal, dixo Moozie. "Sería amable axudar a Talía". E entón Moozie, Rainbow e Farmer Ted dirixíronse cara a Nevergreen City no seu camión.

Antes de que os tres viran a cidade, Moozie sentiu o fedor horrible de Nevergreen City. Foi terrible! E aínda que Moozie non o diría en voz alta, xa ve, eh, cheiro por que escribiu Talía. Axiña, entraron na cidade.

Na cidade, atoparon Attle Road. O labrego Ted chamou á porta da casa 154 e Talía abriu a porta. "Grazas a todos por vir!" Talía dixo esperanzada.

"Estamos encantados de axudar, pero que debemos facer?" preguntou Rainbow. Todos pensaron.

Entón Moozie asomouse con curiosidade a unha papeleira. Estaba baleiro agás un núcleo de mazá.

"ISO É!" Moozie murmurou feliz. [A Colin gustaría animar esta frase nunha imaxe.]

"Que queres dicir?" preguntou Talía.

"Podemos usar os colectores de lixo para recoller o lixo!" Moozie respondeu.

"Esa pode ser unha mala idea", dixo Rainbow. "Non sabemos onde foron esas cousas".

"Hmmm... Ah! Só teño a cousa no camión!" dixo o labrego Ted, levando luvas e agarradores do camión.

Unha vez que remataron Attle Road, o equipo animouse! Despois viron o resto da cidade.

"Agora nunca remataremos!" xemeu Talía. "De ningunha maneira, non como!!"

"Non debemos darnos por vencidos", dixo Moozie. "Quizais deberíamos pedir axuda da cidade".

"Boa idea, Moozie! Pero como?" preguntou Talía.

"Non te preocupes, Talia, teño un plan", asegura Moozie.

Moozie camiñou e camiñou ata a praza da cidade,

E lentamente pero seguramente comezou a encherse de aire,

E unha vez que o corpo de Moozie era unha esfera xigante,

Deixouse un pequeno son, ao principio difícil de escoitar.

Entón o son fíxose máis e máis alto aínda

Ata que foi moi alto e súper estridente

A poboación saíu, escoitando o son que era novo

O son que fixera Moozie, o son coñecido como

MOOOOOOOOOO! [A Colin gustaríalle animar esta palabra nunha imaxe.]

Cando o moo de Moozie parou, toda a xente camiñaba cara a ela facendo preguntas. Despois Talía

saíu e explicou o problema. Os veciños daban conta de que a súa cidade era un desastre e

decidiu axudar.

Finalmente, toda a cidade estaba limpa, e os veciños aplaudiron a Moozie.

"Hip, hip Hurra para Moozie!"

E así, Moozie e Talia compartiron os seus adeus.

"Adeus, Moozie", dixo Talia.

"Adeus, Talia", dixo Moozie. "Se algunha vez necesitas axuda, non dubides en preguntarnos".

Moozie, Rainbow e Farmer Ted abandonan Nevergreen City. ...

... aínda que Moozie sentiu a necesidade de cambiar o nome.

Sobre o autor:

Colin Barca é un mozo de doce anos cun corazón de bronce, quizais de prata. Quería crear un libro para divertirse, aínda que non ten experiencia.

Acerca de Farmer Ted:

Si, o granxeiro Ted é real e creou a marca Moozie. É moi amable, e estivo moi feliz de deixar que Colin fixera un libro de Moozie.

Parte traseira do libro:

Cando Moozie, Rainbow e Farmer Ted reciben unha carta dunha persoa chamada Talia pedindo axuda, saben que teñen que axudala. Moozie e os seus amigos poden limpar a Nevergreen City? Ou é unha lea excesiva?

Moozie e o gran bicho feo

Big Moozie a vaca é amable como pode ser.
Ningunha outra criatura é máis amable ca ela.

Ela estaba na casa no hórreo un día de choiva,
con todas as súas compañeiras de cuarto marxando.

Os porcos bufaban e facían empanadas de barro.
Os cabalos rebuznaban e trotaban con orgullo.

As cabras batíanse entre si de diversión.
A vella nai pato gritou "¡Todos corren!"

"Que pasa, maaaaay preguntamos?", dixeron as cabras no hórreo.
Pato graznó: "É un bicho e non quero alarmarme,

Pero este bicho é grande, demasiado grande para unha merenda".
O cabalo rebuznou: "Eu esmagarémosto, así que só tes que estar para atrás".

Os porcos dixeron: "Oh, carallo, ese é un bicho feo e grande
con dous cornos, apantallamentos peludos nunha cunca de escaravello negro!"

O cabalo levantou a perna musculosa e delgada, a
vaca berrou: "Moozie! ven rápido á escena!"

Moozie gritou: "Para!" mentres o casco do cabalo chocou contra o chan.
Todos os animais aguantaron a respiración, reunidos.

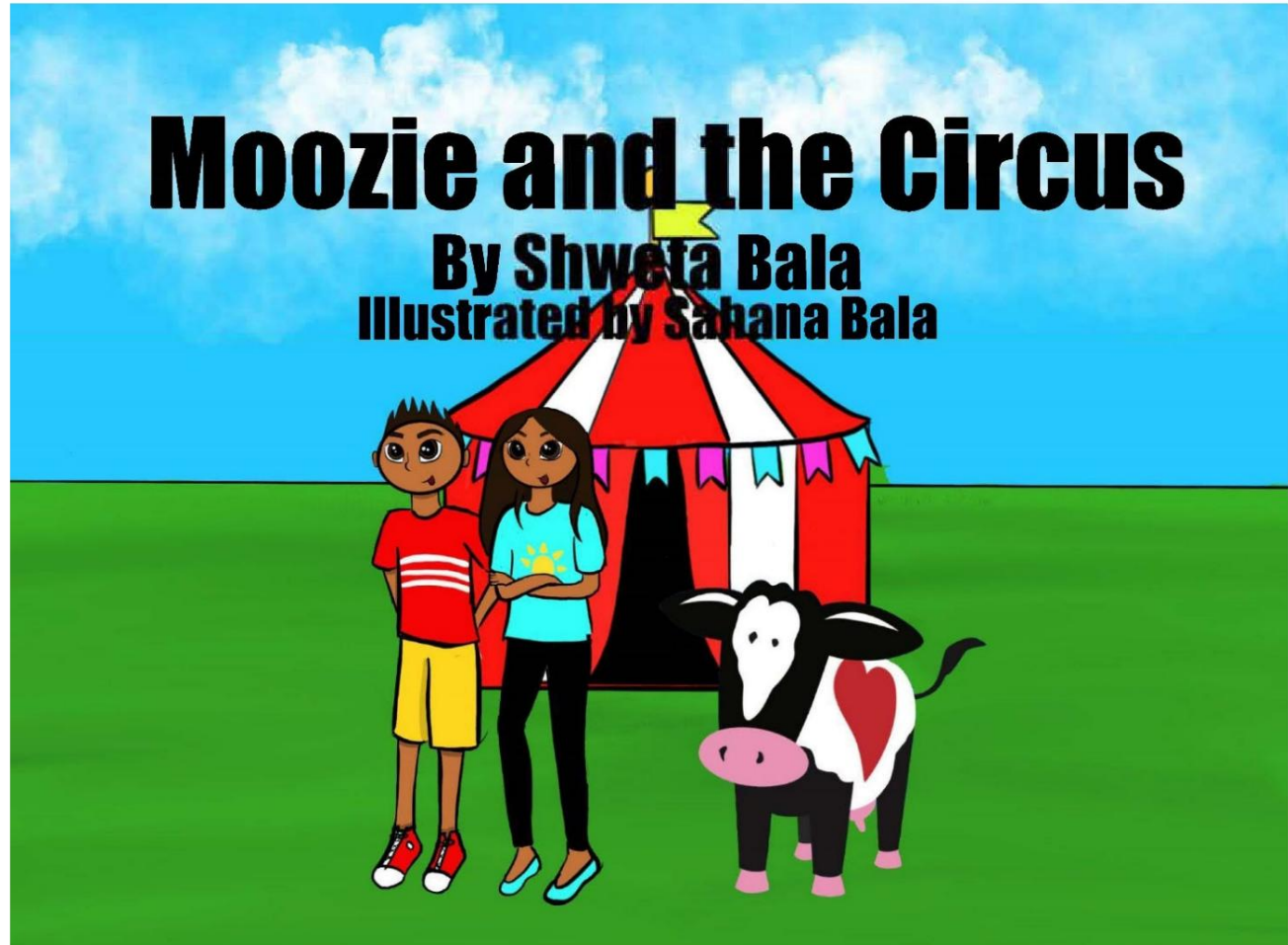
Moozie golpeou a terra e un gran bicho saíu.
Todos os animais botaron un grito.

"Oh, Deus!, Sentímolo... Moozie díxonos que paramos Pero os
grandes bichos son estrafalarios e asustadizos, non si?"

Moozie comezou no seu ton amable e amable:
"Os bichos, como os libros, non se poden xulgar só polas aparencias.

Temos que mirar máis a fondo e ver que ata os erros poden ser bos.
Buscar o ben é todo como sempre debemos.

Os erros poden ser útiles para todos, mira,
eles teñen o seu lugar na Terra igual que ti, coma min".

Moozie e o circo

Por Shweta Bala
Ilustrado por Sahana Bala

"Por fin está aquí! ¡Desperta Azaan!" berrou Ayana mentres tiraba as súas mantas ao chan.

Era unha mañá cálida de verán e Ayana estaba emocionada porque hoxe era un día moi especial. Ayana e Azaan eran xemelgas. Ayana sempre seguiu os seus instintos, mentres que Azaan era máis un pensador lóxico. Encantáballes facer todo xuntos... todo menos espertar polas mañás.

Azaan quitouse, lentamente as mantas e estirouse. "Que hai aquí? Podo volver á cama?"

"Estás de coña!" Ayana berrou emocionada. "Hoxe é o noso aniversario!"

Azaan de súpeto comezou a sorrir moi ancho.

"Oh! Levo tanto tempo esperando este día! Baixamos e comemos almorza e despois divértete moito!" Azaan exclamou.

Ayana e Azaan comezaron a camiñar xuntos, pensando en toda a diversión que ían pasar.

Todos os anos, no seu aniversario, os pais levábanos a ir ver o seu circo favorito: O Circo da Diversión.

"Este espectáculo de aniversario vai ser o mellor ata agora!" Ayana exclamou mentres engulló as súas filloas. "Escoitei que estaban facendo un espectáculo especial con elefantes!"

O seu pai respondeu sorrindo: "Tamén hai unha cousa máis que fará fai desta viaxe a mellor para os dous. Permítenos ir ao backstage e coñecer aos adestradores de circo!"

Ayana case tira o prato da mesa ao escoitar isto. Eles ambos tiñan moitas ganas de ir. O dúo almorzou rapidamente e dirixiuse ao coche.

Cando chegaron alí, tiñan unha hora para comezar o espectáculo, polo que decidiron percorrer o lugar. Mentres andaban, Azaan viu un esquío canso no chan que non se podía mover. Ayana e Azaan correron inmediatamente para axudar ao pobre animal. Colleron suavemente o esquío e colocárono nun leito de herba suave á sombra. Ayana colleu unha botella de auga e unhas landras no chan, e púxoas diante do esquío. O esquío pronto comezou a estirarse e a beber a auga. Despois colleu algo de enerxía e comezou a moverse. Unha vaca coidada chamada Moozie viu estas accións dende o arbusto no que se escondía preto e sabía que Ayana e Azaan eran as persoas que ían salvar aos animais maltratados no circo. Moozie decidiu esperar a que rematase o programa e logo falar con eles.

Cando se abriron as cortinas, Ayana e Azaan quedaron abraiados ao ver os elefantes rodan sobre as bolas, os animais saltan aos aros e os acróbatas fan moitas paradas de mans. Despois dunha actuación espectacular, Ayana e Azaan dixéronlles aos seus pais que volverán nuns minutos e foron ao backstage, onde viron a Moozie. Azaan estivo a piques de berrar, pero Moozie parouno e presentouse.

Moozie dixo con calma: "Ola Ayana e Azaan. Por favor, non teñas medo. Son Moozie. Aínda que o circo é divertido de ver, non é divertido para os animais que o fan. Parecedes que os dous sodes uns nenos moi amables e intelixentes. Veña comigo e explico".

Azaan estaba confuso sobre por que o circo estaba a ferir aos animais e por que debería ir con Moozie pero despois de que Ayana o convenceu, finalmente aceptou ir.

Mentres camiñaban entre bastidores, agocháronse detrás dunha cortina e viu os animais azoutados e feridos para realizar os trucos. Os elefantes xemían e os monos berraban.

Ayana, Azaan e Moozie quedaron máis tempo e viron que os animais non estaban a ser alimentados ata que fixeron os seus actos. Decatáronse de que os animais tampouco estaban contentos facendo os trucos. Foi moi difícil ver como os elefantes eran golpeados por non facer equilibrios nas esvaradías bolas e os monos non saltar polos pequenos aros.

Ayana estivo a piques de botar a chorar, pero Moozie comentou: "Estes animais están a ser tratados como se non fosen un ser vivo. Os dous podedes axudar. Estes animais pasan por moitas cousas para entreter aos humanos que veñen para o seu entretemento".

Ayana e Azaan decidiron tomar o control.

Ayana chamou: "Espera! Non fagas dano aos animais!"

O adestrador dixo, perplexo: "Que fas aquí? Non estás debería estar aquí. Deberías estar no backstage do actor!

Azaan exclamou: "Só escóitanos! Non deberías ferir aos animais".

O adestrador respondeu: "Estes animais non escoitarán nada!" Azaan respondeu: "Isto é porque non os estás tratando como animais. Estás a facerlles dano e nin sequera a recompensalos polos seus esforzos. Os animais teñen emocións coma nós. Podes traballar sen comida ou descansos nun lugar que non é o teu hábitat natural? E, ademais, fai algo que non che faga moito?

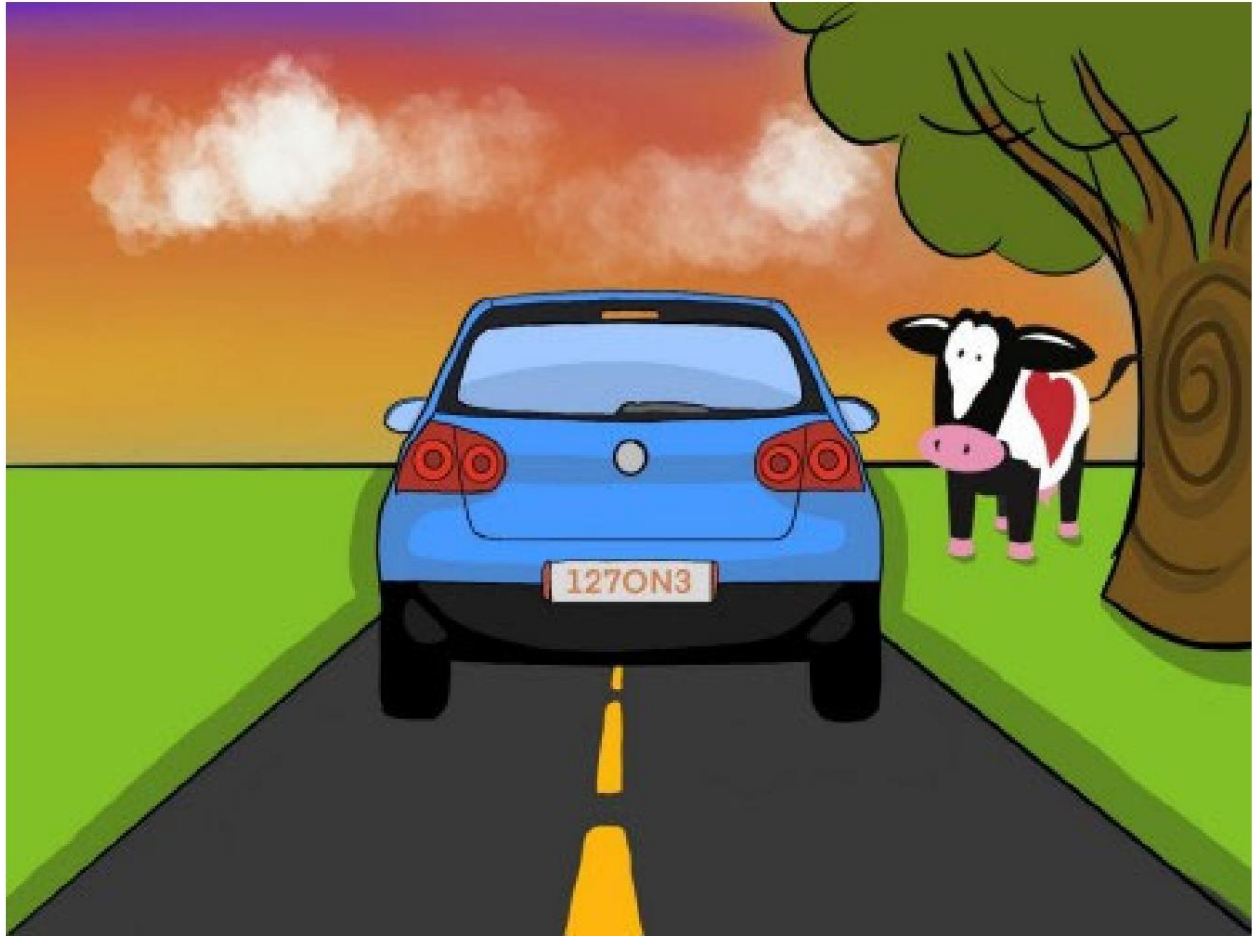

O adestrador suspirou e pensou niso. Ao final decidiu que tiñan razón.

Ayana e Azaan dixeron xuntos: "Lembra ser amable cos animais!"

O adestrador sorriu e declarou: "Grazas por lembralo. Antes era tan amable cos animais e agora mírame! Estou azotándoos e pegándoos. Seguro que os tratarei mellor. Xa que os nenos me lembrastes como debería ser un verdadeiro adestrador de animais, gustaríache acariciar aos animais?"

Ayana e Azaan acordaron rapidamente e puxéronse a acariciar a todos os animais un por un. Estaban moi contentos de ver que os animais xa non recibirían malos tratos.

Na volta en coche, contáronlles aos seus pais todo o que pasou.

Ayana engadiu: "A próxima vez, que tal imos a un safari onde os animais sexan libres no seu hábitat?"

A súa nai deulles un sorriso orgulloso. Ela respondeu: "Claro. penso esa é unha opción marabillosa. Por certo, que che fixo escoller o safari en lugar do circo?"

"Oh, foi só pola nosa experiencia entre bastidores". Azaan respondeu, pensando en Moozie.

Sobre os creadores de Moozie and the Circus:

Shweta Bala tiña 10 anos en 2020 cando escribiu "Moozie and the Circus" e unha alumna de 5º grao nunha escola en liña - Laurel Springs School.

Sahana Bala, a irmá de Shweta, ilustrou a historia cando tiña 15 anos e era alumna de noveno grao na Lynbrook High School de San Jose, California.

Os seus traballos de bondade para Moozie e Children's Kindness Network son:

Historias:

- Mia e Moozie
- A maxia da bondade de Moozie
- Palabras positivas de Moozie
- Moozie e o circo

Poema:

- Poema Moozie

Crebacabezas:

- Busca de palabras Moozie
- Descifra as palabras

Carteis (creados cedo durante a pandemia de Covid):

- Moozie di que use unha máscara
- Moozie lava as mans

Moozie busca actos amables

Había unha vaca chamada Moozie,
Quen era amable e doce;
Ela buscaría un acto de bondade
Mesmo nunha rúa moi transitada!

Un día, mentres estaba na
estrada, atopou unha mascota
ferida; Pero tamén viu un neno
pequeno, que chamaba por un veterinario.
Moozie viu esta boa acción, E
pensou que este acto era amable,
Mirou para o neno, E recordouno
na súa mente.

Moozie continuou a súa viaxe, A
través das abellas urticantes; Ata
que atopou un acto de bondade, Onde
unha rapaza coidaba das árbores, Moozie notou
este acto, E quedou satisfeita
e satisfeita, Ela observou a nena e
continuou adiante, Coa mente tranquila.

Moozie empurraba a herba anudada,
desexando ser levantada cunha polea,
pero pronto atopou unha
aldea, onde un neno protexeba a un amigo dun matón.

Moozie viu este acto,
e tamén estaba moi
encantada, fixo unha nota do
neno, e pasou a un lugar novo.

Moozie buscou e buscou, E
pronto atopou un acto,
onde unha rapaza se dicía cousas boas, o que
tiña un impacto positivo.

Moozie estaba moi emocionado coa
vista, E tamén estaba
encantado, Ela fixo nota da
rapaza, E trasladouse de onde a rapaza recitara.

Moozie estaba moi feliz,
e continuou buscando un acto que fose novo, Ela
aínda está buscando ata o día de
hoxe, ¿Pode atopar un acto de ti?

Sobre os creadores de varias obras para Children's Kindness Network:

Shweta Bala tiña 10 anos en 2020 cando escribiu estes traballos e unha alumna de 5º grao nunha escola en liña - Laurel Springs School.

Sahana Bala, a irmá de Shweta, ilustrou as historias e os carteis cando tiña 15 anos e era alumna de noveno grao na Lynbrook High School de San Jose, California.

Os seus traballos de bondade para Moozie e Children's Kindness Network son:

Historias:

- Mia e Moozie
- A maxia da bondade de Moozie
- Palabras positivas de Moozie
- Moozie e o circo

Poema:

- Moozie busca actos amables

Crebacabezas:

- Busca de palabras Moozie
- Descifra as palabras

Carteis (creados cedo durante a pandemia de Covid):

- Moozie di que use unha máscara
- Moozie lava as mans

A amable aventura de Moozie

Por Jane Morton

Asistencia de Farmer Ted & Moozie

Ilustrado por Jane Royse

[Páxina 2]

Big Moozie a vaca é tan amable como pode ser.
Ningunha outra criatura é máis amable ca ela.

[Páxina 3]

Ela está de pé axitando suavemente as moscas coa súa
cola, mentres observa a tres parrulos xogar preto do camiño.

[Páxina 4]

Ela escoita algo vir e ergue as orellas.

[Páxina 5]

Agora cal é este son de tambores que escoita?

[Páxina 6]

Os cascos do gando. O rabaño está en marcha.

[Páxina 7]

Dirixe o seu camiño cara ao val de abaixo.

[Páxina 8]

O gando cheira a auga e colle velocidade.

[Páxina 9]

Un trote rápido convértese pronto nunha estampida.

[Páxina 10]

Se Moozie non pode dar a volta a todo o rabaño, pisotearán os
parrulos no chan.

[Páxina 12]

Ela tenta expulsar aos parrulos do camiño, pero aínda así
seguen xogando e xogando.

[Páxina 13]

Ela tenta achegarse para protexer aos tres.

Non estarán abrigados. Prefiren correr libres.

[Páxina 14]

"Non hai ninguén máis, así que todo depende de min.

Debo virar o rabaño. Vou facelo", di ela.

O rabaño que se achega está a remover po.

"Podo virar o rabaño. Si, fareino. Debo."

[Páxina 16]

Ela toma algo de aire e aínda máis aire e pronto
gran Moozie incha como un globo aerostático.

[Páxina 18]

E xusto cando parece que Moozie pode rebentar, un
pequeno son escapa dela e uuummmm sonao ao principio.

Ela debuxa no aire que ten almacenado no fondo, para enviar
a buscar un Mooooo que chegará á división.

O seu Mooooooo colle forzas ao saír do outeiro.

Berra tan forte que o rabaño se detén e queda parado. Mmmmmmmmoooooo

[Páxina 20]

Os ecos fortes coma un trono enchen de medo o gando.

O rabaño dá voltas, cada vaquilla e cada novillo.

[Páxina 22]

Desvían cara á auga por un novo camiño, mentres tres
parruliños continúan co seu baño.

[Páxina 24]

O pato nai charla: "Grazas por salvar á miña tripulación.

Ningunha criatura é máis amable ca ti".

"Só son unha vaca. Todo dependía de min.

Xirei o rabaño, e benvido", di ela.

A maxia de Moozie

Un libro para colorear cunha mensaxe de bondade

Por Sara Beck

Ilustrado por Katie Olsen

[Páxina 2]

Érase unha vez
nunha casa coma a túa vivía
unha nena valente de
ollos marróns e rizos.

[Páxina 3]

Non sempre foi valente -
só unha cara entre a
multitude cun amigo
máxico chamado Moozie a vaca.

[Páxina 4]

Agora Moozie era lujoso,
só unha vaca de peluche
cun mechón en forma de corazón
de pelo na súa fronte.

[Páxina 5]

Pero sempre que a nena non
estaba segura ou tiña medo
susurrou a Moozie pola noite
mentres deitaba.

[Páxina 6]

Agora unha noite a nena
tiña moitas cousas na súa mente
que non podía deixar de falar tanto
como o intentaba.

[Páxina 7]

E Moozie só escoitou ao
principio mentres choraba
que os nenos da súa escola eran
cruéis e desagradables.

[Páxina 8]

"Son malos", dixo ela,
"e sei que está mal, pero nunca
tomo partido...
Eu só sigo".

"Hai un neno", dixo a nena,

"e chámase Finn.
El é un pouco diferente -
non encaixa".

[Páxina 9]
"Creo que parece
agradable e gustaríame ser amigos,
pero e se os outros nenos se
burlan de min coma el?

[Páxina 10]
"Oh Moozie", dixo ela,
"se soubeses canto
desexo
Eu sabía exactamente o que facer".

[Páxina 11]
Entón, de súpeto, nun
abrir e pechar de ollos
Moozie comezou a brillar
coma un vagalume.

[Páxina 12]
Cun delicado boom e un
chisco de luz,
Moozie estaba alí mesmo
á vista!

Tan alto coma a cómoda,
tan ancho coma a cama
cun mechón en forma de corazón
de pelo na cabeza.

[Páxina 13]
"Meu amigo", dixo Moozie.
"Pedíchesme axuda
para aprender a ser amable
a Finn e a ti mesmo.

[Páxina 14]
"E aprendín algúns trucos
na miña vida de vaca,
pero vouche dicir a verdade -
xa sabes como".

[Páxina 15]
"Cando o mundo é cruel

e non sabes que facer,
pensa como queres
todo o mundo para tratarte".

[Páxina 16]

"É unha regra sinxela
que é fácil de probar.
Só escoita o teu corazón -
descubrirás que o sabe mellor".

As bágoas da nena
secaran no queixo
mentres miraba a Moozie e dixo
cun sorriso:

[Páxina 17]

"¿Realmente é tan sinxelo
coma iso ao final?
Seguro que sería bo
ter un novo amigo".

[Páxina 18]

"Xa sabes, estiven pensando
Podería preguntarlle a Finn
se quere sentar comigo no
xantar de cando en vez.

[Páxina 19]

E Moozie moo-muu e os seus
ollos brillaron brillantes
Mentres ela ría e dixo
"xa sabes, creo que pode!"

[Páxina 20]

A nena puxo os brazos ao
redor do pescozo suave de
Moozie e murmurou: "Grazas por
ser a miña amiga".

[Páxina 21]

"Oh neno", murmurou Moozie,
"Ese é o meu traballo, despois de todo...
para estar aquí cando me necesites,
para vir cando chames".

[Páxina 22]

"Só deixa que o teu corazón cante

e aquí estarei,
así que adeus por agora..."
E Moozie desapareceu!

[Páxina 23]

A nena quedou sostenda
unha vaca pequena
cun mechón de pelo en forma de
corazón na fronte.

[Páxina 24]

E sorriu mentres se permitía
ir á cama,
soñando coa maxia e
facendo novos amigos.

A maxia da bondade de Moozie

Sexa amable

Por Shweta Bala
Ilustrado por Sahana Bala

"Etiqueta, es ti!" berrou Max mentres corría polo campo da escola durante o recreo. Foi un día bonito e soleado, con tantas cousas coas que xogar nunha mesma tarde.

Max andaba a correr xogando á etiqueta cando, de súpeto, viu un nena pequena tropeza e cae ao chan. Todos os libros que tiña espaxados polo chan. Os libros quedaron empapados polo orballo da mañá no chan. En lugar de axudala a levantarse como unha persoa amable, Max comezou a rirse dela e a burlarse dela do torpe que era. A nena comezou a chorar e marchou. Despois dunha hora, Max foi chamado á oficina do director.

Cando chegou Max, o director Huggins fíxolle explicar a situación. Cando rematou, ela preguntoulle: "Por que te rías dela en vez de axudala?"

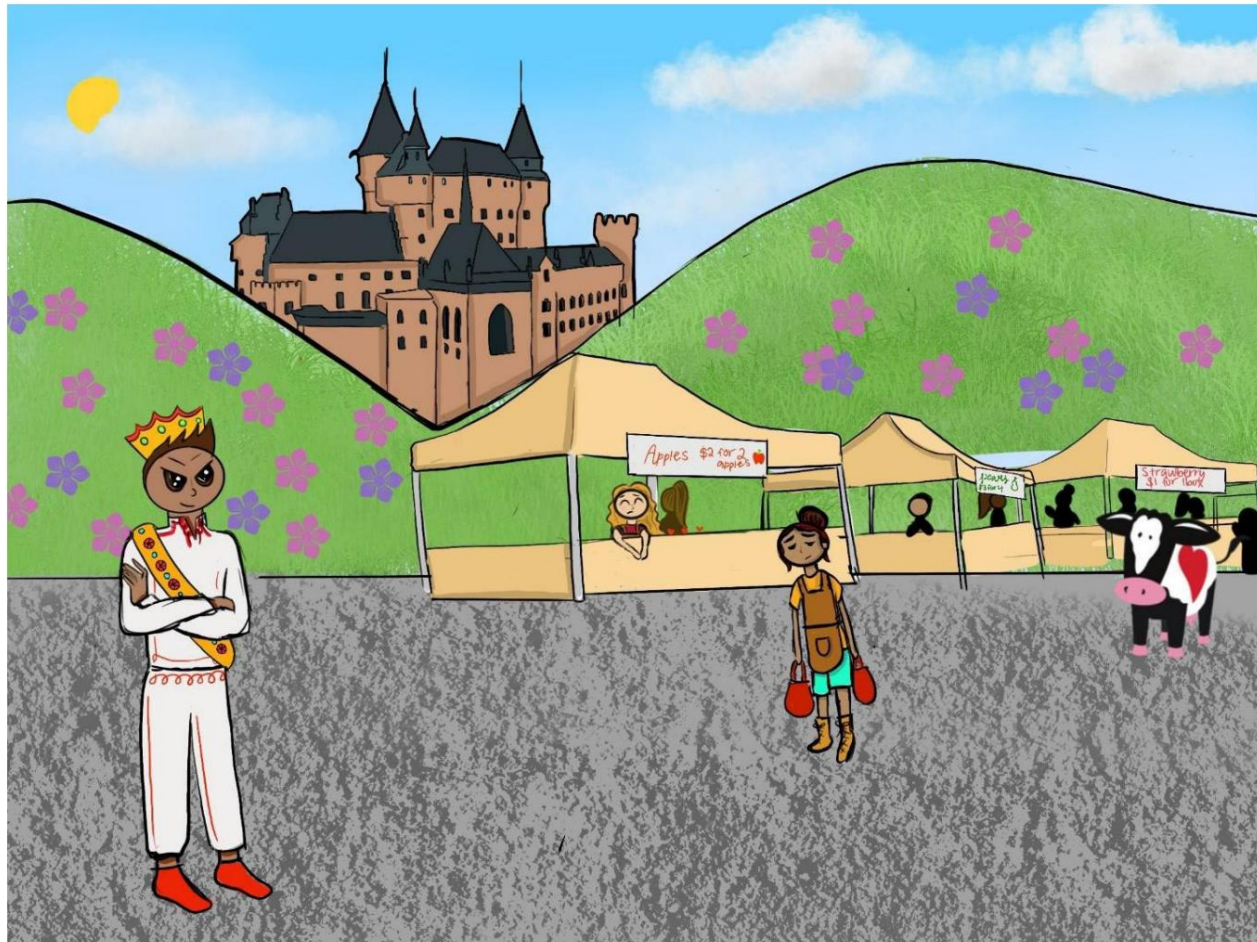
Max respondeu: "Foi moi divertida cando tropezou coas pedras".

"Non deberías facelo Max. Se estiveses no seu estado, tamén te sentirías ferido. Deberías mostrar bondade cos demais. Antes de marchar, aquí tedes un libro que vos propoño ler. Podes ir agora".

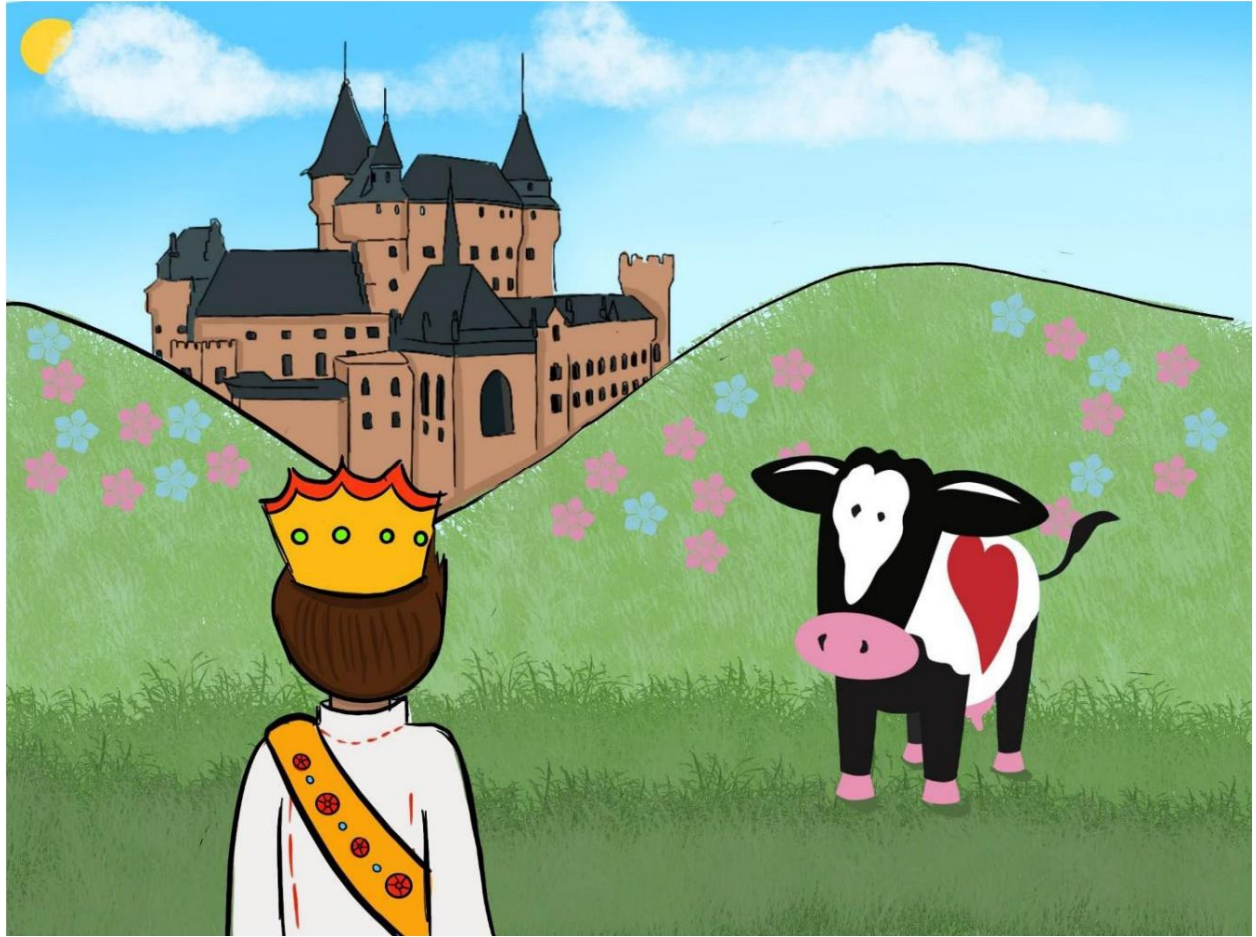
Enfadado, Max saíu da oficina e volveu á clase.

Máis tarde esa noite, cando Max rematou os seus traballos escolares, estaba loitando por decidir se ler o libro que o director deu. *Supoño que vou ler o libro, xa que non teño outra cousa que rematar.* Max pensou. Abriu o libro e comezou a ler. A historia comezou así:

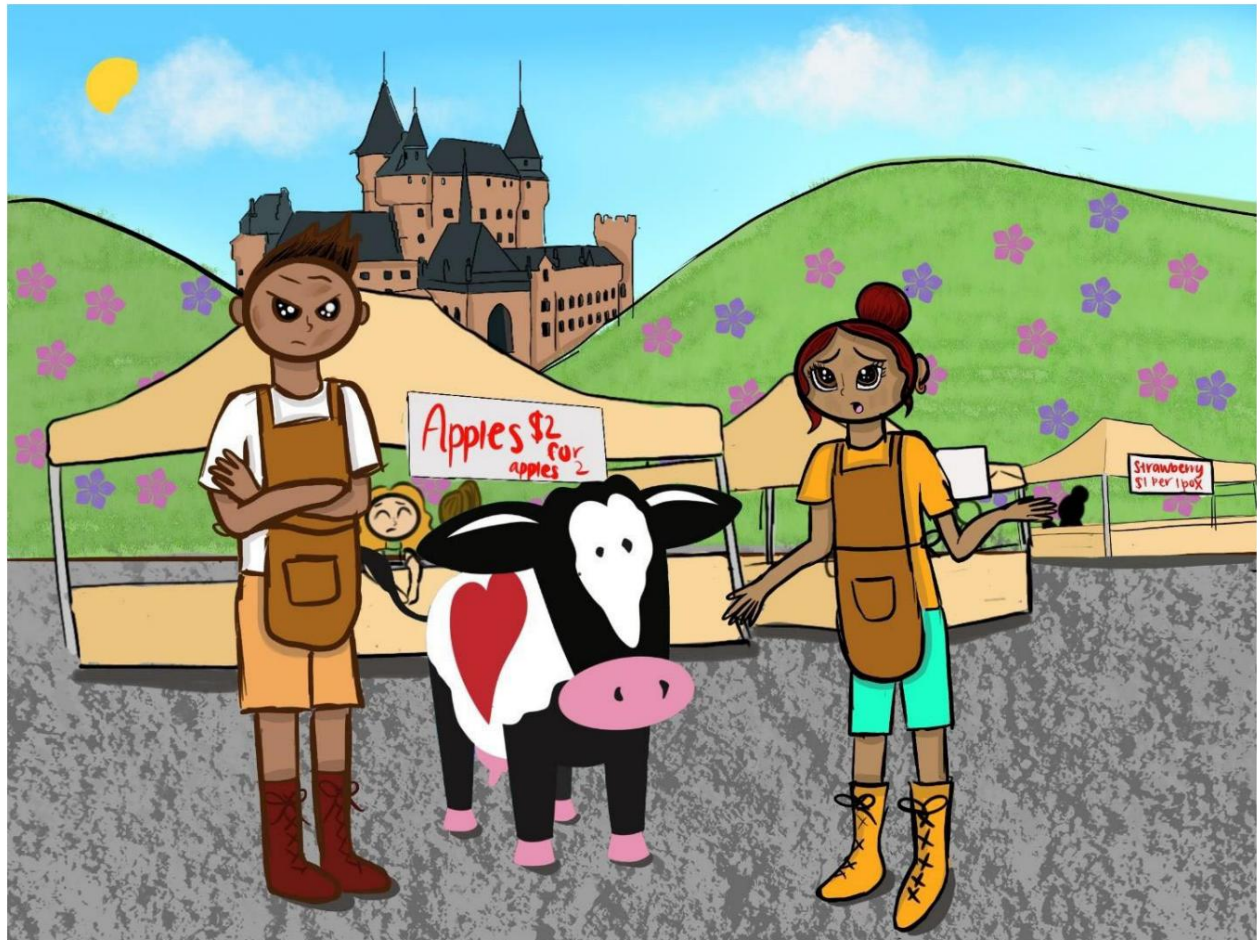

Érase unha vez, no Reino da Bondade, vivía un príncipe, chamado Príncipe Liam, que pensaba que era mellor que todos os demais. Antes era moi pouco amable e criticaba aos veciños. Todos os días, presumía do palacio, e de como tiña tantos luxos. Entón, comezaría a burlarse da xente sobre o sucio que estaba o mercado. A moita xente non lle gustou este comportamento.

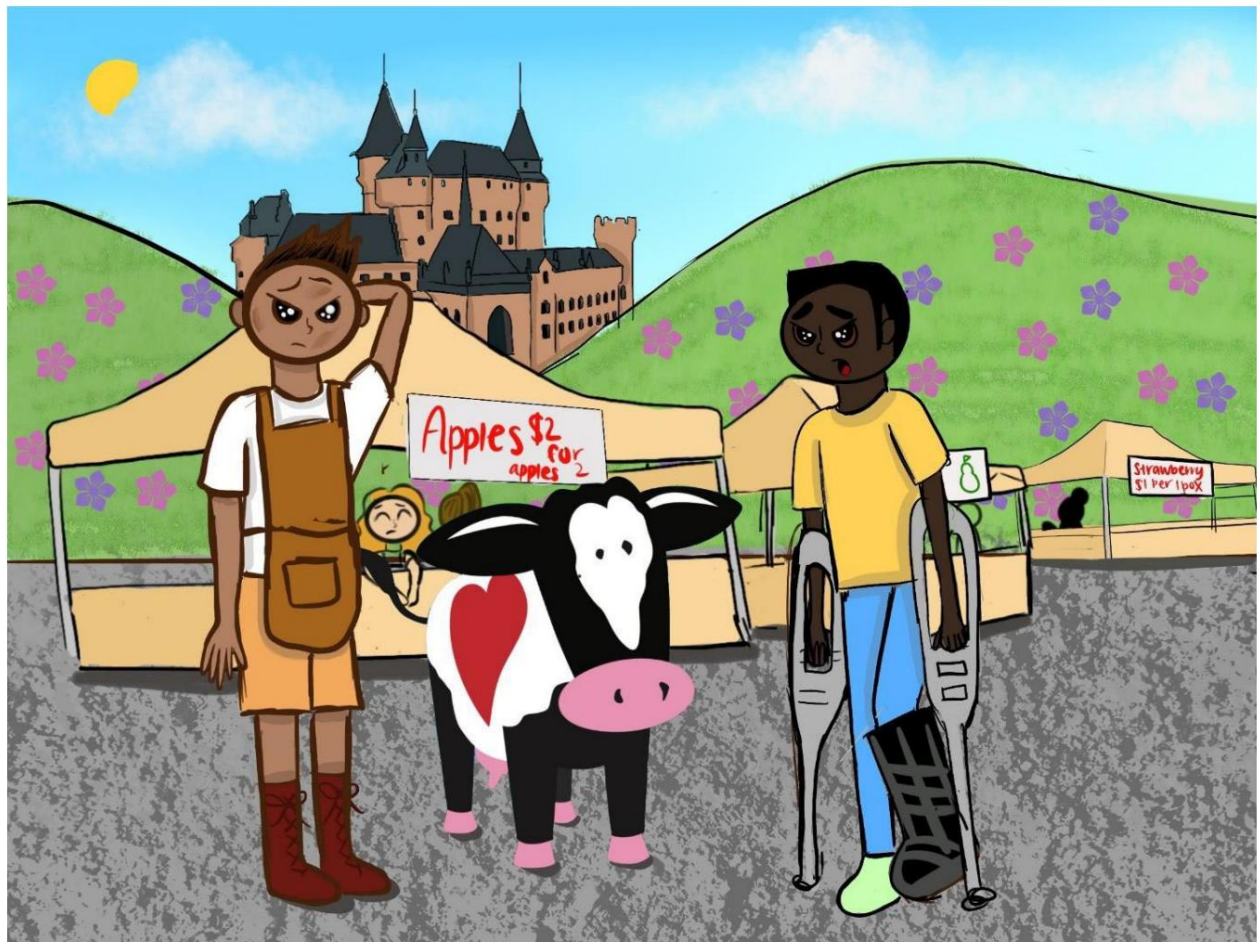
Ao escoitar o comportamento do príncipe, chamou unha vaca amable Moozie decidiu axudarlle.

Cando Moozie chegou alí, dixo: "Ola Príncipe do Reino da Bondade! Os teus veciños están ofendidos polas túas palabras. Imos dar un paseo pola aldea como veciños". Despois de convencer, o príncipe accedeu e comezaron o seu paseo pola vila disfrazados de viaxeiros. A primeira aldeana que coñeceron foi Isabella.

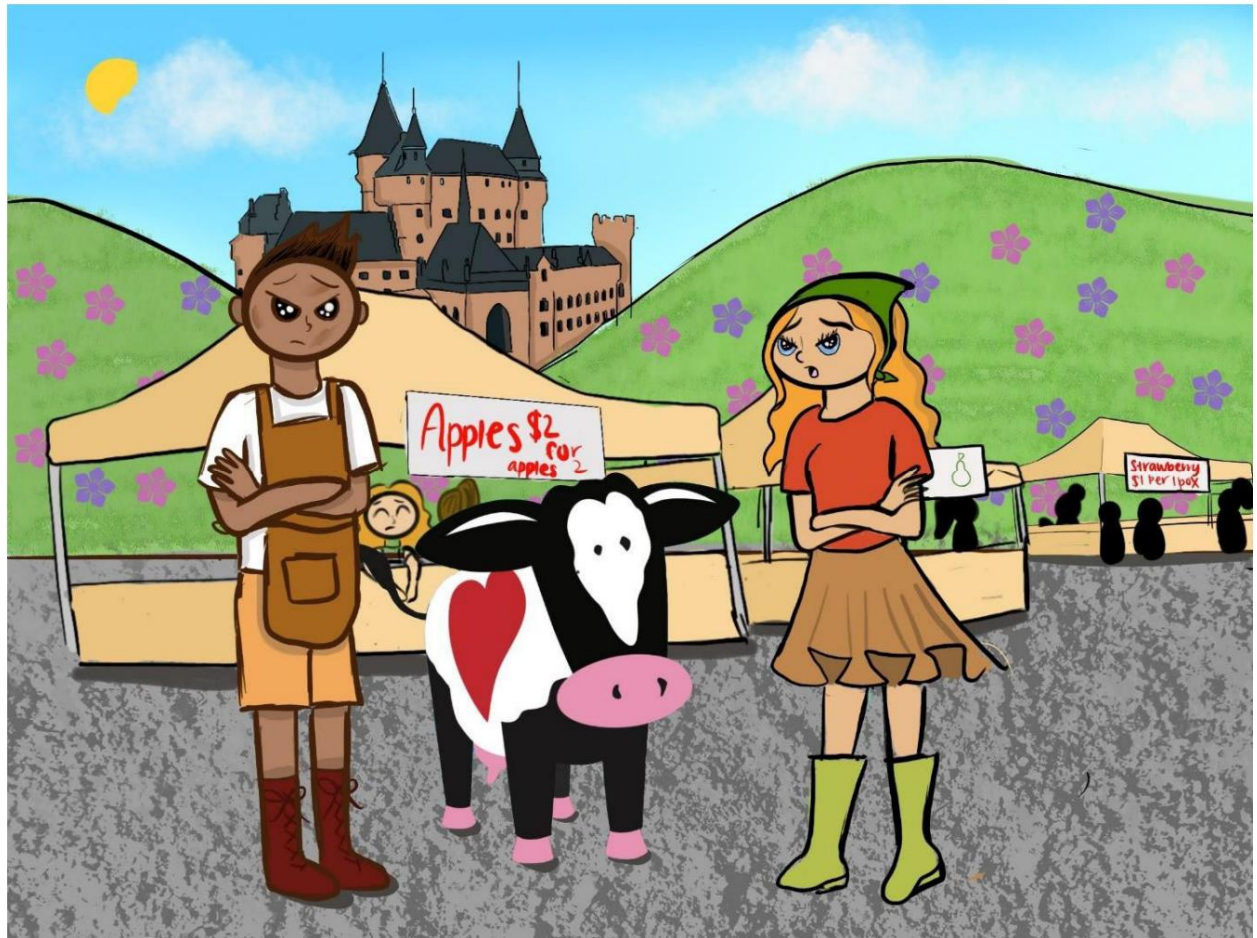
Moozie comezou unha conversación: "Que bonito día no reino. Non estás de acordo? Como é este reino? Estamos pensando en vivir aquí".

Isabella respondeu: "Encántame andar polas rúas nun día soleado no Reino da Bondade. Este reino é un lugar marabilloso. A única persoa que non me gusta aquí é o príncipe. Hai pouco coñecino e saudeino con ganas. Chamou a miña roupa monótona e sucia. Ese comentario medio doeume moito. É triste que non poida mirar máis aló da miña roupa e aspecto. Como príncipe pensei que sabería máis.

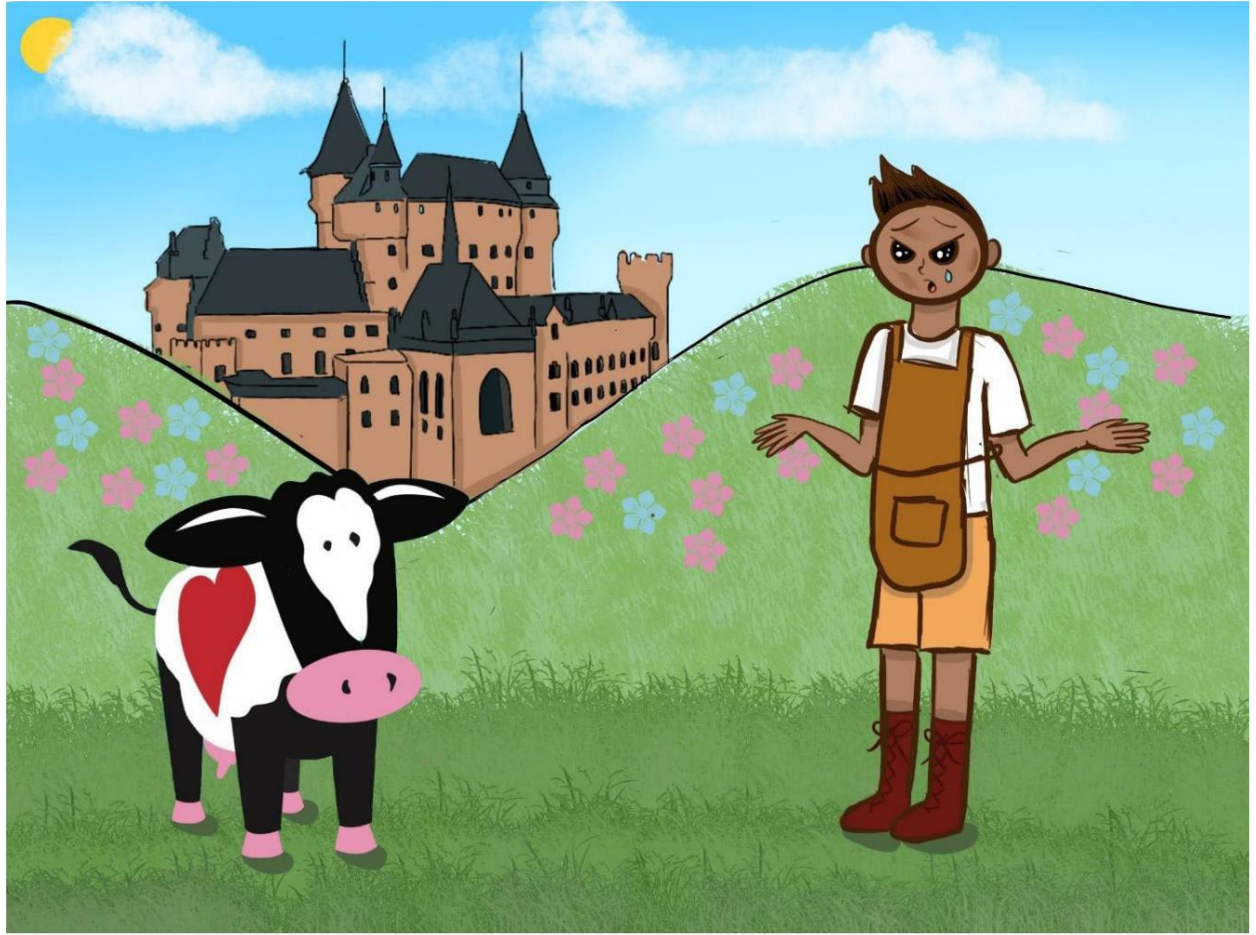
Despois de recoñecela camiñaron ata outro aldeano, James, e comezou unha conversa casual sobre a vida no reino.

James respondeulle a Moozie: "Encántame a aldea menos o príncipe. Sentínme ferido co que me dixo. A semana pasada, cando me rompí a perna, chamoume un coello que salta. Dóeme ver que o noso propio príncipe está chamando á xente malas cousas. É triste que sexa incapaz de empatizar coa dor dos demais. Como príncipe pensei que o sabería mellor. Agora, se me desculpas, teño que ir".

Entón, o príncipe e Moozie continuaron a súa andaina e coñeceron a Abigail.

Abigail comentou: "Todo o mundo é agradable menos o príncipe. El é realmente malos para os demais e nunca amable. Cando dixeron que traballo para el na cociña do pazo e que o servía todos os días, díxome que nunca se decatou de que traballaba no pazo e díxome que estaba destinado a ser criado. É triste que despreza á xente en función do traballo que fan e non poida apreciar o traballo duro".

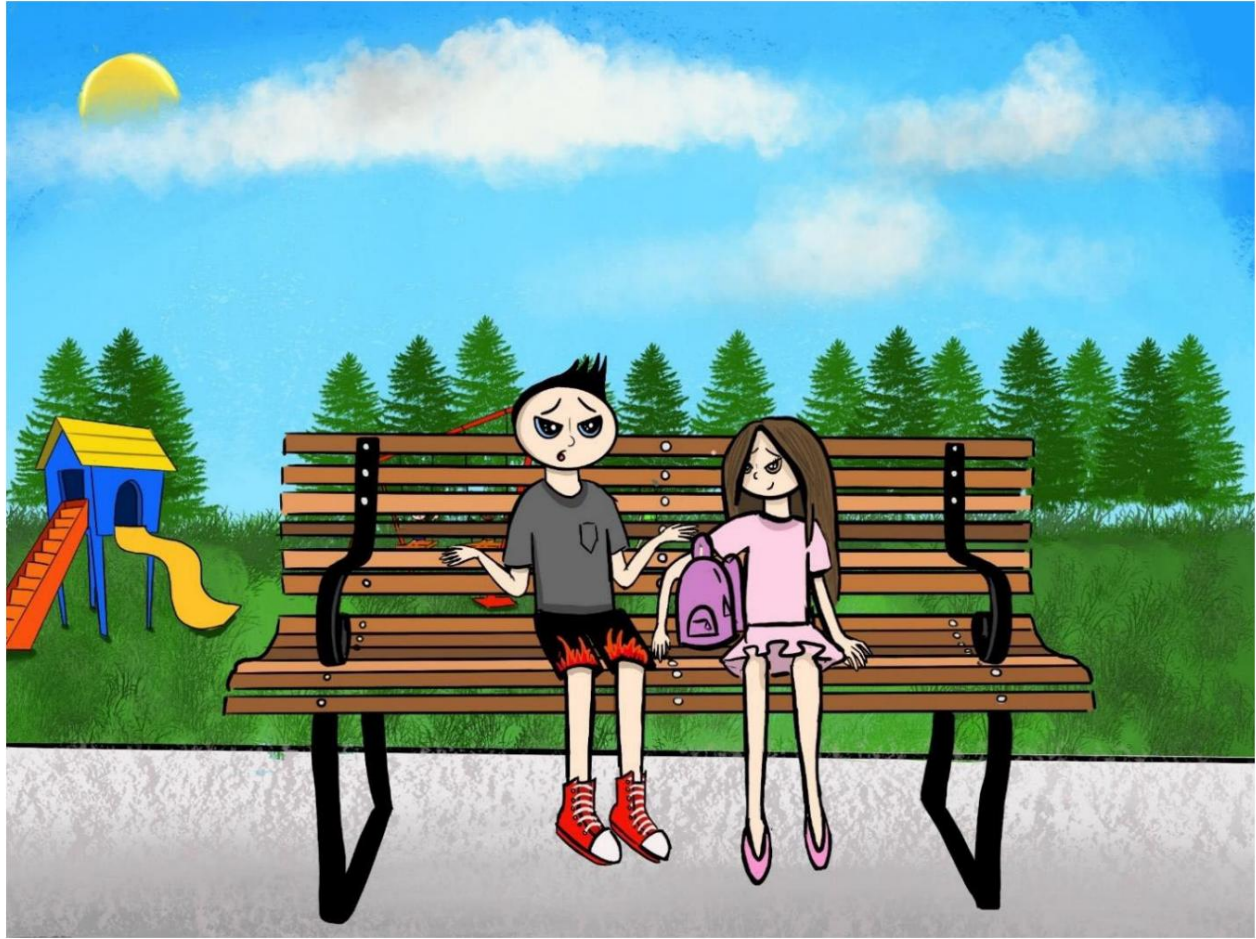
A estas alturas, o príncipe xa escoitara o suficiente e pediu volver ao palacio. Ao regresar, o príncipe dixo: "Sentímolo, Moozie. Non debería ser tan malo con todos os veciños. Se estivese na súa posición, tamén me sentiría moi molesto. Non é correcto chamarlle malas á xente. Iso non é respectuoso. Podes perdoarme?"

Moozie perdoouno e ensinoulle a ser sempre amable cos demais.

Ao día seguinte, o príncipe pediu desculpas a toda a veciñanza, e díxolles que aprendera a lección de ser agradable e amable coa xente. Os veciños sabían que aprendera a lección e aceptaron a súa desculpa. Todos no Reino da Bondade viviron felices para sempre. O final.

Max estivo en pensamentos profundos durante un tempo.

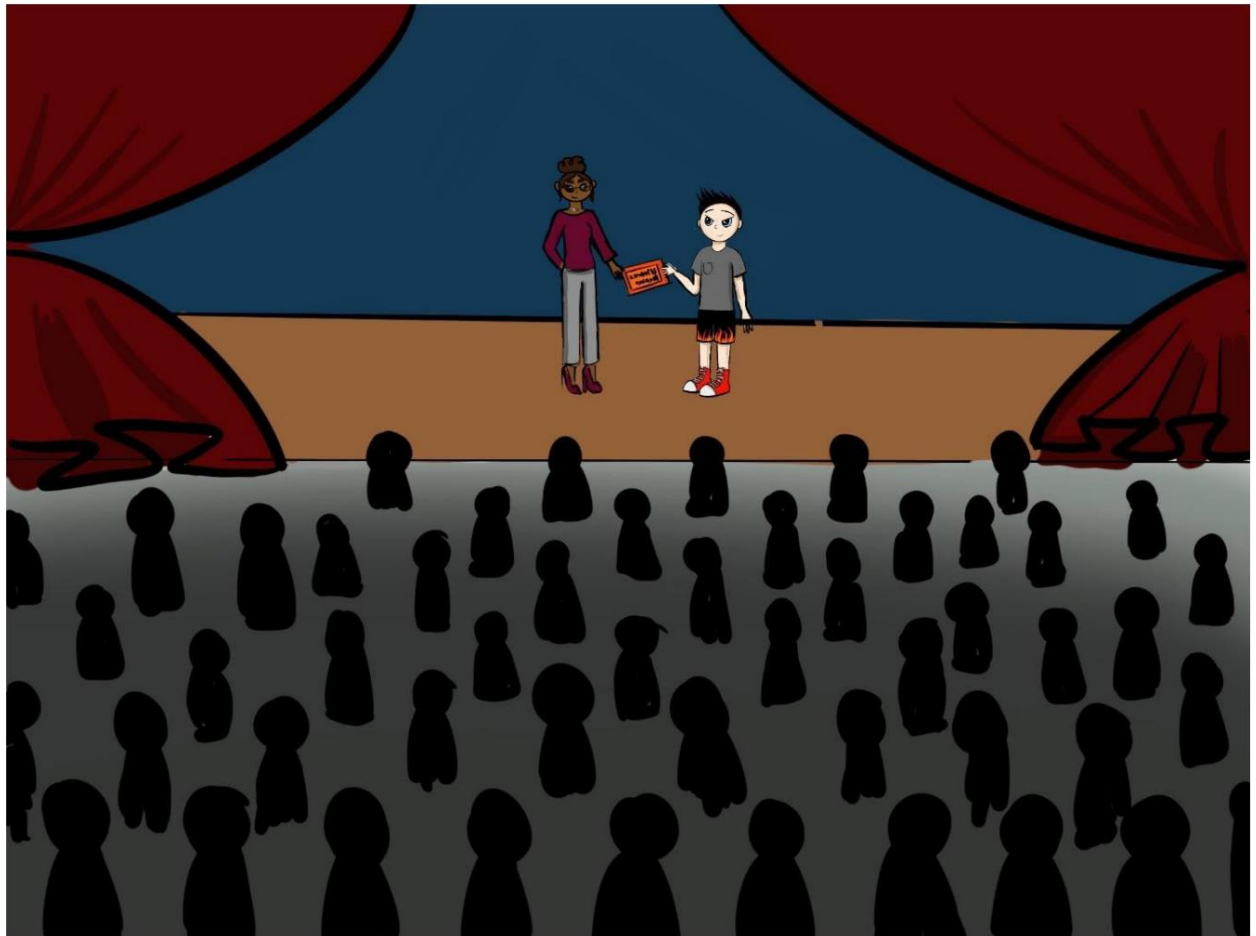
No colexio, Max viu á nena sentada nun banco soa.

Achegouse a ela e díxolle: "Síntoo polo que fixen. Non o fixen sei que ferín moito á xente. Espero que poidas perdoarme".

A nena respondeu: "Alégrome de que entendas. Leva un persoa máis grande para pedir desculpas. Por certo, o meu nome é Amy".

"Encantado de coñecerte Amy. Eu son Max. Queres xogar xuntos algún tempo?" Amy riu. "Claro. Sería xenial. Adeus, Max!"

"Adeus, Amy!"

Desde ese día, Max sempre recordaba a historia e seguro que sempre sería amable cos demais. Axudou aos demais cando o necesitaban, e nunca máis se burlaba doutra persoa. Todos estaban contentos de que deixara de intimidar. Ese mes na escola, foi seleccionado para o "Premio de bondade".

*****O FINAL**

Sobre os creadores de Moozie's Magic of Kindness:

Shweta Bala tiña 10 anos en 2020 cando escribiu "Moozie's Magic of Kindness" e unha alumna de 5º grao nunha escola en liña - Laurel Springs School.

Sahana Bala, a irmá de Shweta, ilustrou a historia cando tiña 15 anos e era alumna de noveno grao na Lynbrook High School de San Jose, California.

Os seus traballos de bondade para Moozie e Children's Kindness Network son:

Historias:

- Mia e Moozie
- A maxia da bondade de Moozie
- Moozie e o circo

Poema:

- Poema Moozie

Crebacabezas:

- Busca de palabras Moozie
- Descifra as palabras

Carteis (creados cedo durante a pandemia de Covid):

Moozie di que use unha máscara
Moozie lava as mans

Aventura da orquestra de Moozie®

Descubriendo a bondade a través dunha viaxe musical

Por Tom Easton (asistido por Farmer Ted e Moozie®)

Ilustrado por Katie Olsen

[Páxina 3]

Agora imos escoitar a historia de como Tiny Tinny Triangle se uniu á GRAN orquestra de Moozie!

[Páxina 4]

Agora todo o mundo sabe que a vaca Moozie é tan amable como pode ser. Ningunha outra criatura é máis amable ca ela.

Moozie está de pé xogando suavemente ás moscas coa súa cola, cando o instrumento máis novo da orquestra entra na porta do hórreo.

[Páxina 5]

E Moozie di: "Ola, pequeno. Como te chamas?"

"O meu nome é Tiny Tinny Triangle, pero todos me chaman TT", di TT a Moozie.

[Páxina 6]

"Por que estás aquí?" pregunta Moozie.

TT di: "Estou aquí para unirme á orquestra BIG, pero teño medo".

"Por que tes medo?" pregunta Moozie.

TT di: "Porque son pequeno; menor que todos os outros instrumentos. Son novo. Non coñezo ningún dos outros instrumentos.

E non sei o son que farei cando toque música!".

Moozie di: "Ben, meu novo pequeno amigo, coñezo todos os instrumentos e presentareiches.

Estaremos encantados de axudarche a atopar o teu son. Imos á sección de cordas!"

[Páxina 7]

Mentres Moozie sinala un violonchelo, dille a TT que Charley Cello é un dos membros máis antigos da orquestra.

TT non espera a escoitar o que máis ten que dicir Moozie, só corre cara ao violonchelo e di: "Eu son Tinny Triangle. Podes axudarme a atopar o meu son?"

[Páxina 8]

"Déixame só. Estou practicando. Son demasiado importante e ocupado para axudar a persoas coma ti. Vai ver un dos violíns; teñen cordas máis curtas e gustan das pequenas cousas. Quizais mesmo lles gustaría ti", rosmou Charley Cello.

[Páxina 9]

TT volve a Moozie e di: "Non era moi agradable".

"TT, non todos os instrumentos de corda son como Charley Cello", di Moozie.

[Páxina 10]

De súpeto, Baxter Bass grita: "Oe, home, non te preocupes, fíxate! Non todos somos así rapaz! Levámonos todos! Ben, polo menos aquí en Bassland nos levamos todos ben!"

[Páxina 11]

E Viola Viola engade: "TT, por favor, non xulgues todos os instrumentos de corda polo primeiro que atopas. Non obstante, Charley dixo que deberías falar cos violíns. Xogan alto e rápido e son un grupo bo e amigable".

[Páxina 12]

Entón, Moozie e TT vanse para coñecer a Loretta Violin, e Moozie di: "Ola, Loretta. Este é o meu novo amigo e este é o seu primeiro ensaio, pero non atopa o seu son".

"Non tes un son? Por que lembro cando non tiña un son. Pero entón atopei o segredo do meu son", di Loretta Violin.

TT pregunta: "O segredo do teu son?"

"Si, para min o segredo era o meu arco. Aquí, probalo; o arco fai que salte a música dende dentro de ti!"

[Páxina 13]

Entón TT toma a proa e comeza a movela polo seu lado dereito, pero sen son. TT devolve o arco a Loretta e di: "Grazas, señora Violín. Non creo que o arco sexa o segredo do meu son".

"TT, non te preocupes. Atoparás o teu son. E sabes que? Ti e eu somos amigos agora. En canto atopas o teu son, podes volver xogar connosco en calquera momento. Moozie, por que non levas a TT aos ventos madeiras; Estou seguro de que estarán encantados de axudarche".

[Páxina 14]

Cando se volven para marchar, Moozie dille a TT: "Sentese mellor agora?"

"Si, si. Loretta e os seus amigos foron agradables e amables comigo, ata o gran baixo era agradable. Gustáronme todos", di TT.

[Páxina 15]

Moozie sinala o primeiro clarinete da cadeira, indicando a TT que vaia presentarse. E TT di: "Desculpe, señora. Chámome Tiny Tiny Triangle. Estou buscando o meu son. Podes axudarme?"

[Páxina 16]

Reeda Clarinet di: "Tes un pouco de nervios! Vostede é un triángulo. Pertences á parte traseira da orquestra.

Sabes por que poñen triángulos na parte traseira da orquestra? Porque non es importante! Déixame só. Vai poñerte no teu sitio; na fila de atrás!"

[Páxina 17]

Sentíndose rexeitado, TT volve cara a Moozie, e Moozie di: "Ven, amiguiño. Quero que coñezas a un trío de instrumentos de vento madeira: Billie Jo Piccolo, Olivia Oboe e Hobson Bassoon. Creo que poden axudarche a atopar o teu son".

[Páxina 18]

Xuntos camiñan e Moozie di: "Este é o meu amigo, TT. É novo na orquestra e necesita atopar o seu son".

Billie Jo Piccolo berra rapidamente: "Oe, pequeno! Só tardei 10 segundos en atopar o meu son. Cres que podes bater ese récord?"

[Páxina 19]

Olivia Oboe di con calma: "Non te preocupes Billie Jo, TT. Entón, buscas o teu son? Ben, cada un temos o noso propio son no fondo. As canas son o segredo para a maioría de nós nesta sección. Aquí, TT, proba a miña cana.

Quizais este sexa o segredo do teu son".

E Hobson Bassoon engade: "Si, iso sempre funciona para min! As canas fan que o mundo enteiro vibre e cobre vida.

Adelante e proba, é doado! Dálle un peto!"

[Páxina 20]

TT colle o carrizo, méteo na boca e sopra. (Soplo) Pero, non hai son. Entón TT dá o

Volve á Sra. Oboe e dille: "Grazas, Sra. Oboe, é moi amable. A cana non é o segredo.

A cana funciona moi ben para ti, pero a min non me funciona".

"Atoparás o teu son, sei que o atoparás. Aquí tes unha idea. Estás feito de metal! Por que ti e Moozie non probas a sección de metal? Están ao noso lado!"

[Páxina 21]

Mentres TT camiña e mira os brillantes cornos, trompetas e trombóns,

[Páxina 22]

Accidentalmente choca cun instrumento moi grande. TT topara co matón da orquestra, Max Tuba.

Max Tuba rosma: "Mira por onde vas, chirrito de pipa! Saíte de aquí antes de que che estoupe fóra de aquí!"

[Páxina 23]

E Moozie di: "Max Tuba, non foi amable. Non quixo facer dano; foi un accidente. Este é o seu primeiro día e está a buscar o seu son".

Mentres a pel de latón brillante de Max Tuba vólvese vermella de vergoña, murmura e xeme e aclara a gorxa e di: "Ahhh, perdón por iso. Non pensaba en ninguén máis que en min. Ei! Quizais ese trombón escorregadizo pode axudarche a atopar o teu son.

[Páxina 24]

Ben, lembrando que Moozie di que sempre sexa amable, TT érguese e díxolle a Max Tuba:

"Grazas por esta suxestión, señor Tuba. Es moi grande e brillante. Irei ver o trombón e preguntareille se pode axudarme a atopar o meu son".

Gruff Max Tuba suavizouse e dixo: "O meu pracer. Moita sorte, rapaz, e benvido á orquestra".

[Páxina 25]

Moozie pregunta a TT: "Notaches como a túa amabilidade axudou a cambiar a canción de Max?"

[Páxina 26]

Nese momento Ramón Trombone di: "Oe compadre, deslízate por aquí. Son Ramón. Toda a sección de latón non ten carne contigo".

Entón Ava Horn di: "Estás buscando o teu son? O segredo do noso son é moito aire e unha boquilla. Escoita..."

[Páxina 27]

"Eu son Donald Trumpet, sei moito de todo! Ramón, dálle a TT a túa boca! Quizais sexa o segredo do seu son. Todo o que tes que facer é zumbiar os teus beizos e soprar moi forte".

[Páxina 28]

Así que TT colle a boquilla e golpea e golpea e golpea. Pero non hai son. Decepcionado, TT devolve a boquilla a Ramón Trombón e dille: "Grazas, Ramón, pero a boquilla non me funciona. Funciona moi ben para ti e para os teus amigos de latón brillante. Soas todos moi ben! Faime orgulloso de estar brillante e nesta orquestra".

[Páxina 29]

Cando se afastan, Moozie dille a TT: "Estou moi orgulloso de ti por esforzarte tanto coa boquilla e por ser amable con Ramón e con todos os instrumentos de metal. A túa bondade fai que os demais se sintan ben".

"Ser amable tamén me fai sentir ben", di TT. Aínda que TT séntese ben coa súa amabilidade cara aos outros instrumentos, aínda está ansioso por atopar o seu son.

[Páxina 30]

El di: "Moozie, estivemos nas cordas. Estivemos nos ventos de madeira. Estivemos na sección de metal".

[Páxina 31]

"Onde máis podemos buscar o meu son?"

[Páxina 32]

"Ah, ha, hai un lugar no que non estivemos. Por que non pensei nisto antes? É onde gardan a miña campá de vaca. Imos á sección de percusión".

[Páxina 33]

Entón escoitan a Jack Timpani gritar: "TT Triangle, volve aquí, home. Benvido á última fila onde a maioría de nós podemos levantarnos e movernos mentres facemos música. Oín falar de ti. A palabra é que es o novo instrumento de percusión que busca o teu son. Chegaches ao lugar indicado; Aquí fálase de percusión. Escoita os meus amigos. Teño unha idea, por que non vas a ver ao meu mellor amigo, Cadence. Ola, Cadence! Quero que coñezas o novo triángulo quente. É un alma amable, e cargada de talento; axúdao a entrar en acción!"

[Páxina 34]

Moozie e TT van para coñecer a Cadence Snare-Drum, da famosa familia Drum. Cadence dálles a benvida dicindo: "Ola, TT, son Cadence. Toquei en grandes bandas, bandas pequenas, bandas de música e bandas de rock. Escoita o ritmo de min e dos meus amigos".

Sorprendido por todos os sons de Cadence e os seus amigos, TT di: "GUAU!"

O tambor Cadence di: "Si, TT, e sabes que moitos deses sons son feitos por 'cool one noteers' igual que ti?"

Entón Cadence sinala un pequeno batedor que se atopa preto e di: "Consulta TT; podería ser o segredo do teu son".

[Páxina 35]

Collendo o batedor, TT di: "**Atopeino. Atopei o meu son!**"

Moozie mugou feliz porque a súa amiga atopara o que estaba a buscar... o segredo do seu son. TT xa non tiña medo.

[Páxina 36]

As diferentes seccións da orquestra estiveron ocupadas practicando as súas propias partes pero a ver que pasa cando xuntamos todos!

[Páxina 37]

Moozie quere que lembres, cando es amable, séntese ben, a persoa coa que es amable séntese ben... e todos os que ven o teu acto de bondade tamén se senten ben.

Xa ves, ser amable axúdanos a tocar todos xuntos e facer música bonita... por moi diferentes que sexamos!